

sigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 57: Forslag til lov om ændring af lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet m.v. (Aldersdiskrimination).

Af Jette Gottlieb (EL) og Søren Søndergaard (EL).
(Fremsat 12/10 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Enhedslisten har fremsat forslag om, at forskelsbehandlingsloven ændres, således at alder ind- sættes som diskriminationskriterium i loven og dermed sidestilles med lovens øvrige diskrimi- nationskriterier. Det fremsatte forslag er i store træk identisk med Enhedslistens forslag, som blev behandlet her i Tinget i maj 1999, hvor re- geringen som bekendt ikke kunne støtte forsla- get.

Der er derfor ikke grund til, at jeg en gang til redegør for regeringens grunde hertil. Jeg vil kun ganske kort sige, at spørgsmålet om de for- skellige aldersgruppers placering på arbejds- markedet ikke først og fremmest er et spørgsmål om et forbud mod diskrimination på linje med f.eks. racediskrimination eller diskrimination på grund af etnisk oprindelse. Det er i langt højere grad et spørgsmål at føre den rigtige arbejds- markedspolitik. Det spørgsmål vil jeg vende til- bage til.

Når det er sagt, er regeringen selvfølgelig også enig i, at man skal modarbejde den egentli- ge aldersdiskrimination. Derfor er regeringen også meget tilfreds med, at der nu i EU bliver vedtaget et direktiv om forbud mod forskelsbe- handling på arbejdsmarkedet. Der er opnået po- litisk enighed i Ministerrådet om teksten.

I direktivet er der foruden de klassiske diskri- minationsgrunde også medtaget alder og handi- cap. De to nye kriterier er imidlertid medtaget på en måde, så det netop er muligt at tage de særlige hensyn, som gør sig gældende her i

modsatning til f.eks. etnisk oprindelse, hvor der selvfølgelig skal være tale om et blankt forbud.

Dette direktiv vil nu skulle implementeres i samarbejde med arbejdsmarkedets parter i det faste implementeringsudvalg, og regeringen vil derefter fremsætte de nødvendige lovforslag. Hvilken lovgivning der bliver nødvendig, af- hænger i høj grad af, i hvilket omfang parterne selv er i stand til at løse problemerne ved over- enskomst. Derfor kan man sige, at Enhedslistens lovforslags timing er problematisk.

Med andre ord vil vi fra regeringens side tage initiativ til lovgivning lidt senere, når parterne har gennemført implementering via overens- komster eller aftaler.

Jeg lovede at redegøre for, på hvilken måde regeringen mener, at aldersproblemer på ar- bejdsmarkedet skal håndteres:

Når det drejer sig om arbejdsmarkedsindsat- sen for de over 50-årige vil jeg gerne understre- ge, at de over 50-årige dagpengemodtagere, der er i aktivperioden, hele tiden har haft samme rettigheder og pligter med hensyn til aktivering som alle andre ledige i aktivperioden.

Med arbejdsmarkedsreformens tredje fase indførte vi en ændring, som dels betyder, at mu- ligheden for forlængede dagpenge er ophævet for nye årgange af ledige i alderen fra 50 til 54 år, dels at ledige, der fortsat har muligheden for forlængede dagpenge, har ret og pligt til aktive- ring på lige fod med ledige i aktivperioden. Samtidig har ledige dagpengemodtagere over 60 år nu ret og pligt til aktivering, og aktivering af denne aldersgruppe skal endda allerede ske efter 6 måneders ledighed. Ændringerne inde- bar en klar styrkelse af de ældres muligheder for at bevare eller genvinde tilknytningen til ar- bejdsmarkedet.

Samtidig vil regeringen overveje muligheden for at ophæve tidsbegrænsningen for suppleren- de dagpenge for ældre langtidsledige, der er omfattet af den forlængede dagpengeret i ar- bejdsløshedsforsikringslovens § 55, stk. 4, for derved at give ældre et stærkere incitament til at bevare deltidsarbejde.

Enhedslisten anfører, at AF i praksis ikke for- midler job til folk over 50 år.

Det er jo aldrig nogen skade til at stifte be- kendtskab med de faktiske forhold, og jeg kan om de faktiske forhold oplyse, at andelen af henviste over 50 år i 1999 ligger på 18 pct., hvil- ket er en smule over gruppens andel af ledig- hedsberørte, der udgør 20 pct. Til gengæld viser tallene, at ikke mindre end 64 pct. af de henviste